

وزارت امور مهاجرین و عودت کنندگان
د کډوالو او راستنېدونکو چارو وزارت
آمریت اطلاعات و ارتباط عامه

خبري بولتن News Bulletin

۱۰ سنبله _ سال ۱۴۰۱

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
متن کامل-----	۴
بیش از هزار مهاجرافغان از ایران به وطن برگشت نمود-----	۴
بیش از ۸۰۰ خانواده در هلمند مدد رسانی شد -----	۴
د هیواد په درې ولایتونو کې سلگونو کورنیو سره مرستې وشوې-----	۵
عفو بین‌الملل: نیروهای ترکیه و ایران با خشونت مانع ورود مهاجران افغان می‌شوند-----	۵
دادگاه اروپا هنگری را به پرداخت ۱۵ هزار یورو به یک خانواده افغان محکوم کرد-----	۷
صلیب سرخ: «بسیاری از خانواده‌ها در مرزها از همدیگر جدا می‌شوند» -----	۹

فهرست مطالب

متن کامل

بیش از هزار مهاجر افغان از ایران به وطن برگشت نمود

وبسایت وزارت

یک هزار و ۶۸۷ تن مهاجر، بتاريخ ۷ سنبله طور اجباری و داوطلبانه از ایران به وطن برگشت نموده است. به گفته آمر امور مهاجرین ولایت نیمروز، از میان افراد مذکور ۱۷ خانواده، شامل ۷۸ تن همراه با ۱۰۳۵ تن افراد مجرد طور جبری و ۱۷ خانواده شامل ۵۷ تن همراه با ۵۱۶ تن مجرد بصورت داوطلب عودت کرده اند. منبع علاوه نمود که از مجموع افراد یادشده ۲۳ خانواده شامل ۴۷ مرد و ۵۸ زن و همچنان ۷ تن مجرد را غرض دریافت کمک، به دفتر IOM معرفی نموده است.

بیش از ۸۰۰ خانواده در هلمند مدد رسانی شد

وبسایت وزارت

برای ۸۲۸ خانواده بیجاشده در ولایت هلمند، مساعدت دفتر UNHCR، از طریق اداره امور مهاجرین آنولایت به تاریخ ۷ سنبله توزیع شد.

کمک یاد شده برای هر خانواده، مبلغ ۷۰۰ دالر امریکایی بود که بعد از سروی بدسترس شان قرار گرفت.

د هیواد په درې ولایتونو کې سلگونو کورنیو سره مرستې وشوې

د وزارت ویب سایټ

د یوشمیر مرستندویه ادارو له لوري په پکتیکا، تخار او نورستان ولایتونو کې د وږي په (۶) مه (۷۷۵) راستنېدونکو او اړمنو داخلي بېخایه شوو کورنیو سره، نغدي او د غیر خوراکي توکو مرستې وشوې.

د یادو کورنیو له ډلې د پکتیا ولایت په برمل ولسوالۍ کې (۱۶۱) کورنیو هرې کورنۍ ته (۵۵۰) امریکایي ډالره، په نورستان کې د ملګرو ملتونو د کډوالو ادارې (UNHCR) له لوري هرې کورنۍ ته یوه یوه خېمه، په تخار کې (۴۲۰) کورنیو ته د اړتیاوو په نظر کې نیولو سره (۱۶) زره، (۱۵) زره، (۷۰)، (۱۴۰) او (۷۰۰) امریکایي ډالره د ملګرو ملتونو د کډوالو ادارې (UNHCR) او کډوالۍ نړیوال سازمان (IOM) له لوري نغدي وپېشل شوې.

غږو بین الملل: نوروهای ترکیه و ایران با خشونت مانع ورود مهاجران افغان می‌شوند

مهاجرنیوز

سازمان عفو بین‌الملل نیروهای مرزی ایران و ترکیه را به قتل ۱۴ مهاجر افغان در یک سال اخیر متهم کرده است. این سازمان گفته است که نیروهای مرزی دو کشور مهاجران افغان را با خشونت عقب می‌زنند.

بر اساس گزارش این سازمان حقوق بشری که روز چهارشنبه منتشر شد، مهاجرانی که بتوانند خود را به ایران یا ترکیه برسانند، در این کشورها در معرض خطر "بازداشت خودسرانه، شکنجه و دیگر اشکال بدرفتاری قرار می‌گیرند."

در این گزارش آمده است که مواردی هم وجود دارد که مرزبانان ترک یا ایرانی مستقیماً به سمت مهاجران شلیک کرده اند.

به گفته سازمان عفو بین‌الملل، حداقل ۱۲ مهاجر افغان از ماه آگست سال ۲۰۲۱ به این طرف کشته و ده‌ها نفر دیگر زخمی شده‌اند، زیرا نیروهای امنیتی ایران مکرراً به سمت موترهای مملو از مهاجران شلیک کرده‌اند. در این گزارش آمده که مرزبانان ترکیه نیز علیه مهاجران افغان از سلاح گرم استفاده کرده‌اند که در نتیجه سه نفر کشته شده‌اند.

هیچ یک از ۷۴ افغان که سازمان عفو بین‌الملل برای تهیه این گزارش با آنها مصاحبه کرده است، نتوانسته در یکی از این دو کشور درخواست پناهندگی بدهد. تقریباً همه پاسخ دهندگان گفته‌اند که روزها و گاهی ماه‌ها در بازداشت خودسرانه نیروهای ایرانی و ترکی بوده‌اند.

بسیاری از این مهاجران از شکنجه و سایر بدرفتاری ها گزارش داده اند. بیشتر آن ها در نهایت به افغانستان اخراج شده اند. به گفته سازمان عفو بین الملل، ۱۱ نفر از افغان هایی که توسط مقامات ترکیه به افغانستان بازگردانده شده اند، قبلاً در یکی از شش مرکز اخراج در ترکیه نگهداری می شدند که اتحادیه اروپا برای ساخت آن کمک مالی کرده است.

فرانسیسکا ویلمار، کارشناس سیاست پناهندگی در بخش آلمانی سازمان عفو بین الملل می گوید: «اتحادیه اروپا نباید مراکز اخراج را که اتباع افغان در آنها نگهداری می شوند تمویل کند، در غیر این صورت خطر شریک بودن در این نقض جدی حقوق بشر را به دنبال دارد».

سازمان عفو بین الملل از حکومت های ترکیه و ایران خواسته است تا فوراً به عقب راندن خشونت آمیز مهاجران افغان پایان دهند. ویلمار توضیح داد که نیروهای امنیتی دو کشور باید "فورا به استفاده غیرقانونی از سلاح گرم در مرزها پایان دهند." این کارشناس سازمان عفو بین الملل از حکومت آلمان فدرال درخواست کرد که "به زودی ممکن برنامه ای را برای پذیرش پناهجویان افغان آغاز کند"

دادگاه اروپا هنگری را به پرداخت ۱۵ هزار یورو به یک خانواده افغان محکوم کرد

مهاجرنیوز

دادگاه حقوق بشر اروپا هنگری را به دلیل زندانی کردن یک خانواده مهاجر افغان به پرداخت خسارت مالی محکوم کرد. به گفته دادگاه، در سال ۲۰۱۸، هنگری این خانواده چهارنفری را در مرکز ترانزیت روزکی بازداشت و پدر خانواده را از دسترسی به غذا محروم کرده بود.

اداره امور حقوق بشر هنگری یا کمیته هلسینکی در پیامی در تویتر اعلام کرد که روز چهارشنبه ۲۴ اگست، دادگاه حقوق بشر اروپا هنگری (مجارستان) را به پرداخت مبلغ ۱۵ هزار یورو به یک خانواده مهاجر افغان محکوم کرد. مقام‌های هنگری این خانواده را مدت ۲۱۱ روز در در منطقه ترانزیتی روزکی بازداشت و به گفته دادگاه، با آن غیرانسانی رفتار کرده بودند.

The @ECHR CEDH awarded € 15,000 to our clients, an Afghan refugee family with two small children, who had been unlawfully detained in 2018 in the border transit zone for 211 days amid inhuman conditions; at times, the father had not even been given food. <https://t.co/0Jd8JlqXPT>

— HunHelsinkiCommittee (@hnc_helsinki) August 27, 2022

خانواده یاد شده بعد از یک مدت طولانی اقامت در صربستان، در ۲۳ اپریل ۲۰۱۸ اجازه یافته بود تا وارد منطقه روزکی شود و در آنجا پناهندگی درخواست کند.

پدر این خانواده که در افغانستان به عنوان مترجم با نیروهای امریکایی کار می‌کرد به دلیل تهدید طالبان، کشورش را ترک کرده بود. در آن هنگام همسر نامبرده نیز که ۳۰ ساله بود با مشکلات صحتی و روانی روبرو بود. در جریان اقامت خانواده در یک کانتینر دست عضو خانواده نیز شکسته بود.

دادگاه حقوق بشر اروپا بعد از شکایت خانواده به کمیته هلسنکی، از هنگری درخواست کرد که مشکل سرپناه خانواده را حل و به وضعیت صحتی اعضای آن رسیدگی کند اما مقام‌ها از اجرای مسئولیت خود خودداری کردند.

کمی بعدتر، مقام‌های هنگری خانواده را به مرکزی فرستادند که مخصوص افراد در حال اخراج بود. آن‌ها مدت یک هفته پدر خانواده را از دسترسی به غذا محروم کردند و دادگاه باردیگر از مسئولان خواست که به پدر خانواده غذا بدهند.

بالاخره در ۱۹ نومبر ۲۰۱۸، خانواده بر اساس حکم دادگاه از منطقه ترانزیت آزاد شد و حال در آلمان زندگی می‌کند.

باربارا پوهارنوک، وکیل مدافع در کمیته هلسنکی از حکم دادگاه استقبال کرده و گفت که مسئولان و دادگاه‌ها باید به حقوق اولیه مهاجران توجه و از بازداشت غیرقانونی آن‌ها جلوگیری کنند.

صلیب سرخ: «بسیاری از خانواده‌ها در مرزها از همدیگر جدا می‌شوند»

مهاجرنیوز

هر سال تعداد زیادی از مهاجران در مسیر مهاجرت به اروپا یا در داخل این قاره ناپدید می‌شوند. اگر دریای مدیترانه به عنوان یکی از مرگبارترین راه‌های مهاجرت شناخته می‌شود، مناطقی دیگری هم هستند که کمتر از آن‌ها سخن گفته می‌شود اما بسیار خطرناک هستند. صحرای آفریقا یکی از این مناطق است. به مناسبت روز ناپدیدشدگان، ۳۰ اگست، مهاجر نیوز با لوسیل ماریو، سخنگوی سازمان بین‌المللی صلیب سرخ در فرانسه، گفت‌وگو کرده است.

مهاجر نیوز: تا کنون چه تعدادی از افراد ناپدید شده‌اند؟

لوسیل ماریو: صلیب سرخ یک سایت انترنتی (Trace the face) دارد که به گمشدگان مهاجرت در مسیر اروپا اختصاص دارد. داده‌های این سایت به ما کمک می‌کند تا شمار خانواده‌هایی را که برای جستجوی افراد با ماتماس می‌گیرند، محاسبه کنیم.

در بسیاری از موارد، تا سال ۲۰۲۱، حدود ۱۶۵۰۰ تن برای جستجوی ۲۵ هزار گمشده با ما تماس گرفته‌اند.

مهاجر نیوز: آیا ناپدیدشدگان در میان برخی از ملیت‌ها بیشتر است؟

لوسیل ماریو: در سایت Trace the face تعداد زیادی از گمشدگان افغان ثبت شده است. ملیت‌های دیگر سوری‌ها، اریتره‌ای‌ها، عراقی‌ها و سومالیایی‌ها هستند. البته در میان ناپدیدشدگان کانگویی‌ها و تونسی‌ها هم وجود دارند.

مهاجر نیوز: چرا رقم ۲۵ هزار ناپدید شده یک برآورد حداقلی است؟

لوسیل ماریو: در راه‌های دریایی احتمال غرق شدن «نامرئی» هم وجود دارد؛ به این معنا که گاهی یک کشتی با تمام سرنشینانش ناپدید می‌شوند، بدون آن که کسی آگاهی بیابد. در این موارد، افراد بدون شاهد عینی یا ردپا، ناپدید می‌شوند. گاهی هم خانواده‌ها درباره ناپدید شدن نزدیکان خود سکوت می‌کنند. این افراد در فهرست داده‌های ما نیستند.

از سوی دیگر، برخی از مرزها به شدت خطرناک‌اند. دریای مدیترانه، اتلانتیک، یا دریای اژه مناطق بسیار خطرناک هستند. اما حادثه می‌تواند در جایی دیگر نیز اتفاق بیفتد. به گونه نمونه، مناطق بیابانی صحرای غربی یک گورستان بزرگ افراد گمشده است.

مهاجر نیوز: مهاجران چگونه در راه تبعید ناپدید می‌شوند؟

لوسیل ماریو: بیشتر ناپدید شدن‌ها در دریا اتفاق می‌افتد اما مهاجران هنگام عبور از مرزهای زمینی در اروپا نیز ناپدید می‌شوند.

بیشتر خانواده‌ها در مرزها از هم جدا و رابطه شان قطع می‌شود. تعدادی هم تلفون‌ها و پول شان در راه به سرقت می‌رود. اگر مهاجران شماره‌های تلفون نزدیکان و وابستگان خود را نداشته باشند، برای یافتن همدیگر با مشکلات زیادی روبرو می‌شوند. خانواده‌ها گاهی ماه‌ها از همدیگر بی‌خبر می‌مانند و ناپدید شدن بستگان خود را اطلاع می‌دهند.

اما ناپدید شدن همیشه به معنای مردن نیست. تعدادی از مهاجران زنده هستند اما اطلاعاتی در مورد شان وجود ندارد و نمیتوان با آن‌ها تماس گرفت. ما یک مورد جالب برادرانی را داشتیم که سال‌ها از همدیگر جدا بودند اما در یک کشور زندگی می‌کردند. دو برادر که در آلمان در جستجوی همدیگر بودند، در چند کیلومتری هم دیگر زندگی می‌کردند.

مهاجر نیوز: چه مشوره‌ای به مهاجران می‌توانید بدهید تا بتوانند تماس با نزدیکان خود را حفظ کنند؟

باید شماره تلفون نزدیکان خود را در یک کاغذ بنویسند. در صورت امکان، این کاغذ را باید با پلاستیک پوش کرد: **لوسی‌ل ماریو** تا هنگام عبور از دریا یا آب، آسیب نبیند. مهاجران باید سعی کنند تا کودکان شان شماره‌های تلفون را به حافظه بسپارند.

C'est le nombre connu de #migrants portés #disparus en route vers l'Europe en 2021.

La mission de la Croix-Rouge et du Croissant-Rouge est d'apporter des réponses à leur famille.

**Rendez-vous ☞ [#NoTraceOfYou](https://t.co/dD1EURsTrt#NoTraceOfYou) [#JournéeDesDisparus](https://t.co/yiWZWH3bdh)
[pic.twitter.com/yiWZWH3bdh](https://t.co/yiWZWH3bdh)**

— CICR (@CICR_fr) August 30, 2022

اگر پولیس شما را دستگیر کند باید در صورت امکان از مقام‌ها بخواهید که با خانواده تان یکجا باشید. تعدادی از مهاجران که بازداشت می‌شوند و امکانی برای تماس گرفتن با بیرون را ندارند، رابطه شان با فرزندان شان قطع می‌شود.

مهاجر نیوز: کم شدن یک فرد چه پیامدهایی برای خانواده او دارد؟

لوسی‌ل ماریو: پشت اعداد گمشدگان، خانواده‌هایی هستند که قربانی می‌شوند. آن‌ها نمیدانند که فرد خانواده شان زنده است یا مرده و این خیلی دشوار است. باید امیدواری این خانواده‌ها را درک کنیم و بدانیم که بدون سند یا جسد، طبیعی است که آن‌ها همچنان امیدوار باشند.

این یک وضعیت دشوار و دردناک است زیرا خانواده‌ها نمیتوانند از دست دادن نزدیکان خود را بپذیرند.

ما شاهد پیامدهای بزرگ اداری، اجتماعی و اقتصادی [برای خانواده‌ها] بوده‌ایم. وقتی کسی ناپدید می‌شود زندگی از چندین زاویه به حال تعلیق در می‌آید: یک بیوه که وضعیتش روشن نیست و نمیتواند دوباره عروسی کند، یا کسی که نمیتواند

به حساب بانکی یک فرد خانواده دسترسی پیدا کند، یا خانواده‌ای که بعد از ناپدید شدن پدر، که نان آور فرزندان و همسرش بوده، همه این‌ها وضعیت‌هایی خیلی دشواری هستند.

برای کمک در این موارد، صلیب سرخ از لحاظ روانی خانواده‌ها را همراهی می‌کند. ما همچنان در همکاری با مقام‌های محلی، به اقدامات حقوقی متوسل می‌شویم تا ناپدید شدن افراد به رسمیت شناخته شود و وضعیت حقوقی خانواده‌ها تثبیت گردد. در مواردی هم به خانواده‌ها، و معمولاً به مادرانی که شوهران شان را از دست می‌دهند و مسئولیت به گردن آن‌ها می‌افتد، کمک مالی می‌کنیم. در کنار آن، جلسه‌های گروهی را برگزار می‌کنیم که خانواده‌ها در آن همدیگر را می‌بینند و در حضور یک روان‌شناس، تجارب شان را با همدیگر شریک می‌کنند.

مهاجر نیوز: صلیب سرخ برای یافتن گمشدگان چگونه اقدام می‌کند؟

لوسیل ماریو: این کار به تلاش جدی و زمان نیاز دارد. ما از دو نقطه متفاوت آغاز می‌کنیم.

در مورد اول، گاهی خانواده‌ها از طریق دفاتر محلی با ما تماس می‌گیرند. در این صورت، درخواست جستجو را ثبت می‌کنیم و آن‌ها را با سایت **Trace the face** آشنا می‌سازیم. آن‌ها عکس فرد گمشده را در سایت نشر می‌کنند.

اما همه افراد مایل نیستند موضوع را علنی بسازند. در این صورت، برای درک بهتر چگونگی ناپدید شدن یک فرد، یک مصاحبه طولانی و پیچیده با متقاضی انجام می‌دهیم تا حداکثر اطلاعات را در دست داشته باشیم. سپس این اطلاعات را با شبکه محلی و بین‌المللی صلیب سرخ شریک می‌کنیم تا جستجوها آغاز گردند.

C'est le nombre connu de #migrants portés #disparus en route vers l'Europe en 2021.

La mission de la Croix-Rouge et du Croissant-Rouge est d'apporter des réponses à leur famille.

**Rendez-vous ☞ [#NoTraceOfYou](https://t.co/dD1EURsTrt#NoTraceOfYou) #JournéeDesDisparus
pic.twitter.com/yiWZWH3bdh**

— CICR (@CICR_fr) August 30, 2022

در مورد دوم، کار از یافتن اجسادی شده آغاز می‌شود که هویت شان تثبیت نشده است. ما جمع آوری اطلاعات را از اجساد (جواهرات، خالکوبی، شکستگی...) آغاز و تلاش می‌کنیم خانواده‌های شان را پیدا کنیم. سعی می‌کنیم با منابع مختلف، مثلاً بازماندگان غرق شدن یک کشتی، صحبت کنیم. این کار به یکجا کردن قطعات مختلف یک پوزول سباهت دارد تا هویت یک فرد را تثبیت و خانواده‌اش را پیدا کنیم. خیلی طولانی و پیچیده است.

ما از این امر آگاهیم که تمامی ناپدید شدگان پیدا نخواهند شد. با این حال، خانواده‌ها نیاز دارند تا به آن‌ها پاسخ داده شود و این پاسخ دادن وظیفه ماست. اما بدون یافتن جسد، این پاسخ کامل نیست. با تکیه بر وقایع و مقایسه داده‌ها، ما باید یک پاسخ جدی و منطقی فراهم کنیم. این یک مسئولیت بزرگ است که مرگ یک فرد را به خانواده‌اش اعلام کنید، بدون آن که بتوانید جسد را تحویل بدهید.

ما از این امر آگاهیم که تمامی ناپدید شدگان پیدا نخواهند شد.

مهاجر نیوز: برای پیدا کردن یک فرد، چگونه باید اقدام کرد؟

لوسیل ماریو: باید با صلیب سرخ تماس گرفت. برای مکاتبه به این آدرس مراجعه کنید.

برای تماس، ابتدا باید تمامی اطلاعات مفید را جمع آوری کرد: تاریخ و محل حرکت، همراهان سفر، کشور مقصد، خصوصیات جسمی (خالکوبی، پیرسینگ)....

معمولاً صلیب سرخ آخرین جایی است که خانواده‌ها به آن مراجعه می‌کنند. آن‌ها نخست با همراهان سفر یا نزدیکان خود در کشور مقصد تماس می‌گیرند و وقتی ناامید شدند نزد ما می‌آیند.

خانواده‌ها باید با سرعت با ما تماس بگیرند تا ما به نمایندگی از آن‌ها حق جستجوها را داشته باشیم. آن‌ها باید به ما اعتماد کنند زیرا ما این کار را با نیت بشردوستانه انجام می‌دهیم.